

derjylland, lytte til Repræsentanten for Sønderjylland under denne Forhandling. De har været i Udlændighed dernede. Er det da ikke bedre at aftjene sin Værnepligt i Danmark nogle Maaneder end at risikere at miste sin Suverænetet og komme til at aftjene sin Værnepligt i et andet Folk, maaske igennem Aar?

Nu kommer jeg tilbage til et Spørgsmaal. Naar man i det hele taget ingenting vil foretage sig for at værne om vort Landomraade. . . . Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men jeg maa anmode det ærede Medlem om at høre efter, for jeg vil gerne bede det ærede Medlem om at fordybe sig en lille Smule i Finlands nyeste Historie. Jeg antager, at de ogsaa der afskyr Krigen. Men hvad er det, der er sket i Finland for faa Aar siden? De var afstuede nationalt set; men de russiske Matroser paa Skibene deroppe og Bærmen i Helsingfors rottede sig sammen og foretog et Erobringstog over hele Finland, og hvad de har gennemlevet deroppe, trods i Virkeligheden næsten enhver Beskrivelse. Jeg har i alt Fald erfaret noget derom ved at tale med Folk deroppefra, som netop var med, da Uvejret gik hen over Finland. Jeg har en Udtalelse fra en højtstaaende finsk gejstlig, som holdt Foredrag hernede umiddelbart efter Revolutionen i Finland; og jeg kunde fristes til, netop efter det ærede Medlems Udtalelser, at anmode Formanden om Tilladelse til at citere et Par Linier om, hvorledes han saa paa Begivenhederne. Han udtalte sig saaledes: „Det blev nødvendigt i Hæmmelighed at danne frivillige Korps for at værgе Liv og Gods. De sunde Elementer rejste sig beslutsomt mod deres Undertrykkere. Her gjaldt det at anvende Ordet om Haanden og Øjet, som er til Forargelse og derfor maa hugges af og kastes ud, for at ikke hele Folket skal forgaa med Legeme og Sjæl. Folkerejsningen antog i Finland mange Steder en rent religiøs Karakter. Østerbottens djærve, alvorlige Pietister udgjorde Kærnen i Mannerheims hvide Hær. Der herskede fuldkommen Usikkerhed overfor Liv og Gods.“ Og han fortsætter med at give en Beskrivelse af, hvad der foregik, da man hængende og brændende, kan man sige, gik hen over Finland. Jeg tror, at der er Grund til at have ogsaa den Slags Ting i Erindring, naar vi bedømmer, hvilken Ordning vi skal leve under, militært set, i de kommende Tider. Vi vil ikke være med til, at Landet ligger fuldstændig værgeløst, saa at den første den bedste Fribytter i Spid-

sen for en ganske ringe Flok velbevæbnede kan terrorisere Landet, som vedkommende har Lyst til. Det er det, vi ikke vil være med til. Men det er det, jeg forstaaer at de Radikale ikke er bange for, naar de stiller et Forslag, der, om det ikke gaar ud paa fuldstændig Afrustning, saa dog i alt Fald gaar langt hen imod en Afrustning af Landet. Naar man dvæler et Øjeblik ved Finlands nyeste Historie, vil man netop se, hvordan de deroppe, der ligger klos op ad det mægtige Rusland, med alle de Midler, de overhovedet raader over, værgе deres Land og deres nyvundne Frihed. Er det den Slags Ting, man foragter og griner ad fra radikal og socialdemokratisk Side? De har frivillige Korps deroppe, oven i Købet — det vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa — er Kvinderne ogsaa med i Finland, for at de kan være næsten et helt Folk i Vaaben i det Øjeblik, Landet skulde blive angrebet af f. Eks. Rusland.

Nej, vi har et meget beskedent Militærvæsen her i Landet, det vil ingen kunne nægte. Men jeg tror i Lighed med, hvad en æret Taler udtalte for kort Tid siden, at det heller ikke taaler at være meget mindre end det, vi har i Øjeblikket. Det er for Resten en mærkelig Udtalelse, der er fremsat af det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) netop angaaende Finland. Det ærede Medlem udtalte nemlig, at han kunde i og for sig nok forstaa, at man deroppe skabte et Værgе, for de laa klos op ad det mægtige Rusland; der var altsaa Fare paa Færde. Det er ellers ikke den Tale, vi tidligere har hørt fra den Side. Vi har ogsaa ligget tæt op ad en farlig Nabo. Men da var der en helt anden Begrundelse fra socialdemokratisk Side, nemlig at vi ingenting kunde stille op og derfor skulde lade være med at forsøge at forsvare os. Men nu er der altsaa en Socialdemokrat, der siger, at han godt kan forstaa Forsvarsbevægelsen i Finland, for der er der Fare paa Færde, men det er der aldeles ikke i Danmark.

Veistrup: Jeg skal indskrænke mig til et Par korte Bemærkninger, for jeg er ganske klar over, at det ikke gaar an, at vi bliver ved at drøfte Spørgsmaalet; saa naar vi ikke til Afslutning i Dag.

Jeg vil berolige den højtærede Minister med, at jeg hørte efter, hvad han sagde. Han synes at sætte megen Pris paa, at man hører efter. Men det, det kommer an paa, er ikke just at høre efter,